

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 10 februari 1999

Nr 113—122

INNEHÅLL

Nr	Sidan
113	Lag om ansvar i spårtrafik..... 375
114	Lag om ändring av trafikförsäkringslagen..... 379
115	Lag om begränsning av utförseln av kulturföremål..... 380
116	Förordning om ändring av förordningen om allmänna språkexamina..... 384
117	Förordning om ikraftträdande av konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet..... 385
118	Förordning om ändring av 1 § förordningen om tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen..... 386
119	Förordning om ikraftträdande av ändringar i tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet och i dess bilagor 6 och 8 samt nya bilagan 9..... 387
120	Förordning om ändring av förordningen om läkarundersökning av sjömän..... 388
121	Förordning om ändring av hälsoskyddsförordningen..... 389
122	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om vissa av ministeriets beslut..... 390

Nr 113

Lag om ansvar i spårtrafik

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på ersättning för person- och saksador i spårtrafik till den del något annat inte följer av internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med
1) *spårfordon* tåg, metrotåg, spårvagnar och andra motsvarande fordon, vagnar och anordningar som är avsedda att löpa på spår,

RP 234/1997
LaUB 23/1998
RSv 249/1998

2) *spårtrafikidkare* den som äger eller innehar ett spårfordon eller använder ett sådant i spårtrafik,

3) *banhållare* den som i egenskap av ägare eller innehavare håller trafikleder, spår eller anordningar som används för spårtrafik eller sköter trafikledningen i spårtrafik, samt med

4) *motorfordon* fordon som avses i 3 § trafikförsäkringslagen (279/1959).

3 §

Ersättningsskyldighet

En spårtrafikidkare är skyldig att ersätta skador som har orsakats av att ett spårfordon används i spårtrafik.

Om den som äger ett spårfordon har överlåtit rätten att använda spårfordonet till någon annan, ansvarar ägaren, innehavaren och den som har använt spårfordonet i spårtrafik solidariskt för sådana skador som avses i 1 mom.

Banhållaren är skyldig att ersätta skador som har orsakats av att trafikleder, spår eller anordningar som används för spårtrafik är felaktiga eller i bristfälligt skick eller av fel i ledningen av spårtrafiken.

4 §

Övermäktig händelse

En spårtrafikidkare och en banhållare svarar inte för skador som orsakas av övermäktiga händelser som inte har samband med spårtrafiken.

5 §

Skada på motorfordon eller djur

När en skada som har orsakats av användningen av ett spårfordon drabbar ett motorfordon eller en person eller egendom som befinner sig i motorfordonet eller något annat djur än en ren som utan uppsikt uppehåller sig på spårområdet, uppstår ersättningsskyldighet enligt denna lag endast om skadan har uppkommit på grund av

1) uppsåt eller oaktsamhet hos spårtrafikidkaren eller någon som är anställd hos denne eller spårfordonets passagerare,

2) att spårfordonet rörde sig eller stod på ett sätt som stred mot trafikreglerna,

3) att spårfordonet eller trafikleder, spår

eller anordningar som används för spårtrafik var felaktiga eller i bristfälligt skick, eller

4) fel i ledningen av spårtrafiken.

6 §

Solidariskt ansvar

Om två eller flera är ansvariga för samma skada i spårtrafik svarar de solidariskt för skadan.

Mellan dem som är solidariskt ansvariga för en skada fördelas ansvaret enligt vad som prövas skäligt med beaktande av den ersättningsskyldiges andel i uppkomsten av skadan samt de övriga omständigheter som medverkade till skadan.

7 §

Medvållande till personskada

Har den som lidit skada i spårtrafik uppsåtligen eller av grov oaktsamhet medverkat till att han lidit en personskada, ersätts skadan endast i den mån övriga omständigheter har medverkat till att skadan uppkom.

Har den som framför ett spårfordon vållat sig en personskada när han har framfört fordonet under påverkan av alkohol eller annat rusmedel eller under gemensam påverkan av alkohol och annat rusmedel kan ersättningen nedsättas eller förvägras honom i enlighet med hans andel i uppkomsten av skadan samt övriga omständigheter som medverkade till skadan.

8 §

Medvållande till annan än personskada

Har den skadelidande medverkat till att en skada uppkommit i spårtrafik, kan ersättningen för andra än personskador nedsättas eller förvägras i den mån den skadelidande medverkade till skadan och med beaktande av de övriga omständigheter som medverkade till skadan.

9 §

Medvållande till skada på motorfordon

Har den skadelidande medverkat till att en skada uppkommit på ett motorfordon eller egendom i motorfordonet till följd av att ett

spårfordon framförts, skall med hänsyn till samtliga omständigheter som har medverkat till skadan bestämmas i vilken mån och till vem ersättning skall betalas. Medvållande till personskada skall bedömas enligt 7 §.

10 §

Skada som uppkommit i samband med lastning eller annat arbete

Såsom skada i spårtrafik ersätts inte en skada som

1) under lastning, lossning eller annat arbete medan spårfordonet stått stilla drabbat spårfordonets ägare, förare eller någon annan som utför här angivet arbete, eller som

2) under lastning, lossning eller annat arbete drabbat den egendom som arbetet avser eller något annat spårfordon eller motorfordon som deltar i arbetet.

11 §

Skada på gods som mottagits för befordran

Om ersättning för skada på gods som mottagits för befordran i spårtrafik föreskrivs särskilt. Med stöd av denna lag ersätts dock skador på kläder som en resande har burit på sig samt på handresgods, personliga bruksföremål och djur som resanden har haft med sig.

12 §

Skada som skall ersättas

Ersättning för skada i spårtrafik bestäms enligt 5 kap. 2—5 § och 7 kap. 3 § skadeståndslagen (412/1974).

Ersättning för personskada bestäms i tillämpliga delar enligt vad som bestäms i 6 § 2 mom. trafikförsäkringslagen.

13 §

Jämkning

Ersättning för sakskada kan jämkas, om ersättningsskyldigheten prövas vara oskäligt betungande med hänsyn till den ersättningskyldiges och den skadelidandes förmögensförhållanden och övriga omständigheter. Har skadan vållats uppsåtligen, skall dock full ersättning utdömas.

14 §

Regressrätt

Den som har betalt ersättning enligt denna lag har rätt att av skadevållaren återkräva vad han har betalt, enligt de grunder som gäller för dennes skadeståndsansvar.

15 §

Rätt till ersättning på annan grund

Denna lag begränsar inte den skadelidandes rätt till ersättning enligt ett avtal, skadeståndslagen eller någon annan lag.

16 §

Delning av ansvaret med trafikförsäkringsbolag

Har den skadelidande med anledning av en och samma skada rätt till ersättning såväl enligt denna lag som enligt trafikförsäkringslagen, fördelas ansvaret mellan de ersättningskyldiga enligt vad som bestäms i 20 a § trafikförsäkringslagen.

17 §

Preskriptionstid

Ersättning med stöd av denna lag skall yrkas inom tre år från det den skadelidande fick kännedom om skadan eller borde ha känt till den. Ersättningen skall dock yrkas inom tio år efter att skadan inträffade.

18 §

Forum

Talan som avses i denna lag kan väckas vid den tingsrätt som enligt 10 kap. rättegångsbalken är behörig att pröva ett skadeståndsärende. Talan kan också väckas vid den tingsrätt inom vars domkrets skadan har inträffat eller den skadelidande är bosatt.

19 §

Lagens tvingande natur

Ett avtalsvillkor som begränsar den skadelidandes rätt till ersättning enligt denna

lag är ogiltigt om avtalet har ingåtts innan skadan framträdde.

20 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 september 1999.

Helsingfors den 5 februari 1999

Genom denna lag upphävs lagen den 19 februari 1898 angående ansvarighet för skada i följd av järnvägsdrift (8/1898) jämte ändringar.

På ersättning för skador i spårtrafik som har uppkommit innan denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft även om skadan skulle framträda först efter ikraftträdandet.

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Olli-Pekka Heinonen*

Nr 114

L a g**om ändring av trafikförsäkringslagen**

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till trafikförsäkringslagen av den 26 juni 1959 (279/1959) en ny 20 a § som följer:

20 a §

Om den skadelidande har rätt till ersättning för en och samma skada såväl enligt denna lag som enligt lagen om ansvar i spårtrafik (113/1999) skall ansvaret fördelas mellan trafikförsäkringsbolaget och den som är ersättningsskyldig enligt lagen om ansvar i spårtrafik i enlighet med vad som är skäligt med hänsyn till den oaktsamhet som visats samt övriga omständigheter som inverkat på skadan. Om skadan dock orsakats enbart av den ena parten till följd av en omständighet som nämns i 8 § 1 mom. i denna lag eller i

5 § lagen om ansvar i spårtrafik, utan att sådana omständigheter föreligger beträffande den andra parten, skall ersättningen i dess helhet betalas av den förstnämnda parten.

Om ett trafikförsäkringsbolag har betalt ett skadestånd som överstiger dess egen andel, har bolaget rätt att av den som är ersättningsskyldig enligt lagen om ansvar i spårtrafik erhålla den del som bolaget erlagt för dennes del.

Denna lag träder i kraft den 1 september 1999.

Helsingfors den 5 februari 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Minister *Olli-Pekka Heinonen*

Nr 115

L a g**om begränsning av utförseln av kulturföremål**

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

I syfte att skydda det nationella kulturarvet begränsas utförseln av vetenskapligt, konstnärligt och historiskt värdefulla kulturföremål så som bestäms i denna lag.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på utförseln av kulturföremål från Finland till andra medlemsstater inom Europeiska unionen och på export från gemenskapens territorium.

Lagen gäller föremål som är framställda i Finland eller sådana utomlands framställda föremål som avses i 4 § och som under de senaste 100 åren har varit minst 50 år i Finland. Om ett föremål som har framställts utomlands likväl är av särskilt värde med tanke på Finlands nationella historia, tillämpas lagen på detta föremål oavsett hur länge det funnits i Finland.

Lagen tillämpas likväl inte på sådana föremål som innehas av upphovsmannen eller av en fysisk person som har planerat föremålet eller annars skapat det.

3 §

Europeiska gemenskapens lagstiftning

För utförseln av kulturföremål till länder utanför Europeiska gemenskapen gäller utöver vad som bestäms i denna lag rådets förordning (EEG) nr 3911/92 om export av kulturföremål.

4 §

Föremål som kräver utförseltillstånd

Följande föremål eller delar av dem får inte föras ut ur landet utan sådant tillstånd som avses i denna lag, om inte något annat bestäms nedan:

1) arkeologiska föremål som avses i lagen om fornminnen (295/1963) och som upphittats på land eller i vatten,

2) över 50 år gamla konstverk samt över 50 år gamla ursprungliga eller därmed jämförbara konstindustri- och hantverksprodukter som tillverkats i begränsade serier,

3) över 100 år gamla byggnader och delar av dem,

4) över 50 år gamla rörliga bilder samt ljudupptagningar och andra tekniska upptagningar,

5) följande skriftliga alster:

a) över 50 år gamla manuskript,

b) över 50 år gamla notmanuskript,

c) böcker och kartor som tryckts före år 1800 i Finland eller för Finland, och

d) böcker som tryckts utomlands före år 1600,

6) privata arkiv samt arkivmaterial som hör till de andra föremålskategorierna och som oavsett ålder är av värde för den vetenskapliga forskningen eller av andra särskilda skäl,

7) samlingar som är av värde för den vetenskapliga forskningen eller av andra särskilda skäl, samt naturvetenskapliga samlingar och exemplar ur dessa samlingar oavsett deras ålder,

8) över 50 år gamla fortskaffnings- och transportmedel,

9) följande över 100 år gamla föremål:

a) föremål som hör till den fasta inredningen i en byggnad,

b) vapen, utrustning samt maskiner, anordningar och utrustning som är avsedda för militärt bruk,

c) anordningar som anger tiden,

d) möbler och belysningsanordningar,

e) vägnings- och mätredskap samt hushållsartiklar,

f) arbetsredskap och maskiner,

g) leksaker och spel,

h) musikinstrument,

i) dräkter och textilier,

j) guld- och silversmiden och andra metallföremål,

k) glas- och träföremål, keramik och porslinsföremål,

l) fotografier samt fotoutrustning och annan optisk utrustning,

m) kyrkliga föremål, och

n) föremål som ansluter sig till trosföreställningar, samt

10) föremål som ansluter sig till den nationella historien och bemärkta personer oavsett föremålens ålder.

5 §

Undantag som gäller utförseltillstånd

Utförseltillstånd behövs likväl inte, om ett föremål som hör till en offentlig samling eller ett offentligt arkiv, evangelisk-lutherska kyrkan eller ortodoxa kyrkosamfundet eller någon av deras församlingar eller kyrkliga sällskaper förs ut ur landet för att lånas till en utställning, för att konserveras eller för en vetenskaplig undersökning och skall återföras till Finland.

En utövande konstnär eller en yrkesutövare behöver inte heller söka utförseltillstånd för instrument eller redskap som annars används i arbetet och som skall återföras till Finland efter framträdandet eller arbetsprestationen.

6 §

Ansökningar om tillstånd och behandlingen av dem

Tillstånd att föra ut ett föremål ur landet skall sökas av ägaren eller den som ägaren har befullmäktigat. Närmare bestämmelser om ansökan utfärdas genom förordning.

Om det för utförseln av ett föremål samti-

digt krävs ansökan om tillstånd enligt rådets förordning om export av kulturföremål och denna lag, görs ansökan enligt rådets förordning.

Innan ärendet avgörs har tillståndsmyndigheten vid behov rätt att granska det föremål som avses i utförselansökan, dokumentera och fotografera det eller ta en kopia av det. Dessa åtgärder får likväl inte oskäligt fördröja behandlingen av en tillståndsansökan.

7 §

Tillståndsprövning

Utförseltillstånd kan beviljas, om det inte finns särskilda vetenskapliga, konstnärliga eller kulturhistoriska skäl för att hålla kvar föremålet i Finland.

När utförseltillstånd prövas skall följande beaktas:

1) är föremålet sällsynt eller finns det risk för att det blir sällsynt,

2) är föremålet särskilt representativt med tanke på det nationella kulturarvet,

3) hör föremålet till väsentliga delar ihop med en värdefull kulturmiljö,

4) ansluter sig föremålet till en med tanke på den nationella historien viktig person eller händelse, eller

5) finns det någon annan särskild anledning till att utförsel av föremålet inte bör tillåtas.

Tillstånd skall oberoende av 1 mom. beviljas om

1) föremålet hör till hemlösöret hos någon som flyttar utomlands,

2) någon som bor utomlands har fått föremålet i arv eller genom avvittring, eller om

3) föremålet förs ut från Finland för en viss tid och tillståndsmyndigheten bestämmer att föremålet skall återföras till Finland inom den tid som sökanden angett och som kan vara högst två år.

8 §

Tillståndsbeslut

Om innehållet i ett tillståndsbeslut bestäms närmare genom förordning. Om en ansökan som gäller utförsel har gjorts enligt 6 § 2 mom., innehåller beslutet ett avgörande också om det tillstånd som skall sökas enligt denna lag.

Ett tillstånd förfaller, om föremålet inte

har förts ut ur landet inom ett år från det tillståndet beviljades.

Beträffande avgiften för ett tillstånd gäller vad som bestäms i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Kommunala tillståndsmyndigheter har rätt att ta ut motsvarande avgift för behandlingen av ett tillstånd.

Avgift behöver likväl inte tas ut för de tillstånd som avses i 7 § 3 mom.

9 §

Inlösningsrätt

Om tillståndsmyndigheten har avslagit en ansökan om utförelse och föremålets ägare kräver det, har museiverket eller statens konstmuseum rätt att lösa in föremålet till staten.

10 §

Myndigheter

Allmän tillståndsmyndighet enligt denna lag är museiverket, om uppgiften inte enligt 2 mom. ankommer på statens konstmuseum eller om något annat inte har beslutats med stöd av 3 mom. Om avsikten är att föra ut ett föremål ur landet på grund av flyttning eller arv och om tillståndsansökan på samma gång gäller flera föremål, är museiverket tillståndsmyndighet utan hinder av vad som bestäms i 2 och 3 mom.

Tillståndsmyndighet i fråga om de konstverk som avses i 4 § 1 mom. 2 punkten är statens konstmuseum.

Vederbörande ministerium kan dessutom besluta att någon annan statlig inrättning eller ett kommunalt drivet museum är tillståndsmyndighet enligt huvudmannens samtycke.

De tillsynsmyndigheter som avses i denna lag är tillståndsmyndigheterna och tullverket.

Tillståndsmyndigheter enligt rådets förordning om export av kulturföremål är museiverket och statens konstmuseum inom de verksamhetsområden som de har enligt 1 och 2 mom.

11 §

Tillsyn

Tillståndsmyndigheten har på grund av att

en vara säljs offentligt eller av annan grundad anledning rätt att i behövlig utsträckning granska sådana föremål som vid utförelse eventuellt förutsätter utförelsetillstånd enligt denna lag.

Tullmyndigheterna kan ålägga den som för ut ett föremål att ansöka om sådant tillstånd som avses i 4 §, om utförelsen av föremålet kräver tillstånd eller om det är oklart huruvida utförelsen kräver tillstånd.

Om tillståndsmyndigheten med stöd av 7 § 3 mom. 3 punkten har bestämt att ett föremål skall återföras inom en viss tid, skall föremålets ägare meddela den myndighet som beviljat tillståndet när föremålet har återförts till Finland.

12 §

Temporärt utförelseförbud

En tjänsteman eller tjänsteinnehavare vid den behöriga tillståndsmyndigheten kan temporärt förbjuda att ett föremål förs ut ur landet, om föremålet skall säljas eller annars överlåtas offentligt. Förbud kan utfärdas, om det är sannolikt att för föremålet inte skulle beviljas utförelsetillstånd.

Ett temporärt utförelseförbud kan utfärdas utan att föremålets ägare hörs. Förbudet utfärdas bevisligen antingen till föremålets ägare eller till den som säljer föremålet för ägarens räkning eller till något annat ombud. Den som handlar för ägarens räkning skall meddela föremålets ägare om ett temporärt utförelseförbud.

Ett förbud skall iaktas tills ansökan om utförelsetillstånd har avgjorts.

Ägaren eller den som handlar för ägarens räkning skall informera om ett temporärt utförelseförbud vid försäljning eller överlåtelse av föremålet och förbudet skall företes när utförelsetillstånd söks.

13 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som avses i denna lag får sökas genom besvär hos länsrätten så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvär över beslut eller åtgärder enligt 11 och 12 § får likväl inte anföras särskilt.

14 §

Hänvisningsbestämmelse och rätt att föra talan

Om straff för utförelse av föremål i strid med denna lag eller rådets förordning om export av kulturföremål eller för försök till sådant brott bestäms i 46 kap. 4 och 5 § strafflagen (39/1889). Om förverkandepåföljder bestäms i 8—13 § i samma kapitel i strafflagen.

När ett ärende som avses 1 mom. behandlas skall den allmänna tillsynsmyndighet som avses i denna lag ges tillfälle att föra talan i ärendet.

15 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 5 februari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

16 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1999.
Genom denna lag upphävs lagen den 7 juni 1978 om begränsning av utförelsen av kulturföremål (445/1978) jämte ändringar.

17 §

Övergångsbestämmelser

Tillståndsansökningar och besvär över dem som har anhängiggjorts innan denna lag träder i kraft slutbehandlas enligt de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Om tillstånd att föra ut ett kulturföremål har beviljats innan denna lag träder i kraft, iaktas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Nr 116

Förordning
om ändring av förordningen om allmänna språkexamina

Given i Helsingfors den 29 januari 1999

På föredragning av undervisningsministern
ändras i förordningen den 15 juli 1994 om allmänna språkexamina (669/1994) 2 § 1 mom.
7 punkten, 8 § 1 mom. 3 punkten samt 9 § som följer:

2 § <i>Språkexamenskommissionens uppgifter</i> Språkexamenskommissionen har till uppgift att 7) utföra andra uppdrag som föreskrivs i denna förordning eller som utbildningsstyrelsen ger. 8 § <i>Examensförrättarens skyldigheter</i> Examensförrättaren skall 3) tillställa statistikcentralen och undervis-	ningsmyndigheterna de uppgifter de behöver om examensdeltagarna. 9 § <i>Utfärdande av examensbevis</i> Examensbeviset undertecknas av ordföranden för språkexamenskommissionen eller vid förhinder för honom av vice ordföranden. Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999. Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.
Helsingfors den 29 januari 1999	

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Undervisningsminister *Olli-Pekka Heinonen*

Nr 117

Förordning**om ikraftträdande av konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet**

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

På föredragning av utrikesministern föreskrivs:

1 §
Den i Rom den 10 mars 1988 ingångna konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet, i vilken vissa bestämmelser har godkänts av riksdagen den 7 oktober 1998 och vilken republikens president har ratificerat den 30 oktober 1998 och beträffande vilken ratifikationsinstrumentet har

deponerats hos Internationella sjöfartsorganisationens generalsekreterare den 12 november 1998, träder i kraft den 10 februari 1999 så som därom har överenskommits.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 10 februari 1999.

Helsingfors den 5 februari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Utrikesminister *Tarja Halonen*

RP 106/1998
LaUB 10/1998
RSv 110/1998

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 11/1999)

Nr 118

Förordning**om ändring av 1 § förordningen om tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen**

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

På föredragning av utrikesministern
ändras i förordningen den 16 augusti 1996 om tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen (627/1996) 1 § 1 mom. 12 och 13 punkten, sådana de lyder i förordning 353/1997, samt *fogas* till 1 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i nämnda förordning 353/1997, en ny 14 punkt som följer:

1 §

Vid tillämpningen av 1 kap. 7 § strafflagen är följande brott internationella brott:

12) dråp, misshandel, frihetsberövande eller rån mot en person som befinner sig på ett fartyg eller ett luftfartyg, eller kapning, stöld eller skadegörelse av ett fartyg, ett luftfartyg eller egendom som finns på ett fartyg eller ett luftfartyg, som skall anses vara sjöröveri enligt Förenta Nationernas havsrättskonvention (FördrS 50/1996),

13) brott mot förbudet mot kemiska vapen, som avses i konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring (FördrS 19/1997),

14) brott mot sjöfartens säkerhet, som avses i konventionen för bekämpande av brott mot sjöfartens säkerhet (FördrS 11/1999).

Denna förordning träder i kraft den 10 februari 1999.

Helsingfors den 5 februari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Utrikesminister *Tarja Halonen*

Nr 119

Förordning**om ikraftträdande av ändringar i tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet och i dess bilagor 6 och 8 samt nya bilagan 9**

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

På föredragning av utrikesministern föreskrivs:

1 §
De i Geneve den 27 juni 1997 företagna ändringarna i tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (FördrS 41/1978) och i dess bilagor 6 och 8 samt den nya bilagan 9, vilka republikens president godkänt den 5 februari

1999, träder i kraft den 17 februari 1999 så som därom överenskommits.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 17 februari 1999.

Denna förordning träder i kraft den 17 februari 1999.

Helsingfors den 5 februari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Utrikesminister *Tarja Halonen*

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 13/1999)

(Bilagor 6 och 8 finns till påseende och kan erhållas hos tullstyrelsen samt på tullanstalterna, vilka även lämnar uppgifter om dem på finska och svenska.)

Nr 120

Förordning**om ändring av förordningen om läkarundersökning av sjömän**

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till social- och hälsovårdsministeriets verksamhetsområde

ändras i förordningen den 18 juni 1980 om läkarundersökning av sjömän (476/1980) 8 § 2 mom. samt 10 och 11 §, av dem 11 § sådan den lyder i förordning 334/1990, som följer:

8 §

Lämnande av uppgifter för läkarundersökning

Med arbetstagarens samtycke har den läkare som utför undersökningen och institutet för arbetshygien rätt att av läkare, sjukhus och anstalter, som dessförinnan skött arbetstagaren, erhålla uppgifter om hans tidigare hälsotillstånd. Den läkare som utfört undersökningen skall sända en kopia av läkarintyget till institutet för arbetshygien.

10 §

Tillstånd till undantag

Utan hinder av vad som i denna förordning bestäms om utförande av förnyad undersökning och duglighet till skeppsarbete kan sjöfartsverket på ansökan tillåta att en arbetstagare fortsätter i sitt yrke, såvida verket av särskilda skäl finner honom duglig till uppgiften i fråga.

Har arbetstagaren inte vid första undersökning konstaterats vara duglig till skeppsarbete, kan sjöfartsverket på ansökan tillåta att

arbetstagaren anställs, såvida synnerligen vägande skäl härtill föreligger.

Innan en sådan ansökan som avses i 1 och 2 mom. behandlas skall sjöfartsverket begära utlåtande i saken av institutet för arbetshygien.

11 §

Förbud mot att fortsätta i skeppsarbete

Utan hinder av att en arbetstagare vid första eller förnyad undersökning har konstaterats vara duglig till skeppsarbete eller att han har beviljats tillstånd till undantag enligt 10 § får sjöfartsverket förbjuda arbetstagaren att fortsätta i sitt yrke tills vidare, om det blivit uppenbart att han till följd av försämrad hälsa inte längre motsvarar de förutsättningar som anges i 7 § eller förutsättningarna för beviljande av tillstånd till undantag.

Innan ett ärende som avses i 1 mom. avgörs skall sjöfartsverket begära utlåtanden av institutet för arbetshygien och delegationen för sjömansärenden.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999.

Helsingfors den 5 februari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Terttu Huttu-Juntunen

Nr 121

Förordning om ändring av hälsoskyddsförordningen

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
fogas till hälsoskyddsförordningen av den 16 december 1994 (1280/1994) en ny 34 b §
som följer:

34 b §

*Sjötransport av råsocker som skall raffineras
innan det används som livsmedel*

Råsocker som raffineras innan det används som livsmedel eller ingrediens i livsmedel kan transporteras till sjöss i sådana transportkärl, behållare och tankar som inte uteslutande är avsedda för livsmedelstransporter. Innan råsockret lastas skall transportkärnen, behållarna och tankarna omsorgsfullt rengöras för avlägsnande av eventuella föroreningar eller andra rester av föregående last samt inspekteras för att säkerställa att resterna avlägsnats effektivt. Det gods som har transporterats i transportkärnen, behållarna och tankarna omedelbart före råsockertransporten får inte ha varit i flytande form i bulklast.

Den rengöring av transportkärnen, behållarna och tankarna avsedda för sjötransport av råsocker som sker före råsockertransporten är en sådan i 22 § avsedd faktor som inverkar på den hygieniska kvaliteten hos det socker som används som livsmedel eller ingrediens i livsmedel.

Det råsockerparti som transporteras för livsmedelsbruk skall åtföljas av ett intyg av den verksamhetsidkare som ansvarar för sjötransporten. Av intyget skall framgå den föregående last som transporterats och rengöringen av transportkärnen, behållarna och tankarna. Dessa uppgifter skall grunda sig på den bokföring som verksamhetsidkaren som ansvarar för sjötransporten upprätthåller. På det intyg som medföljer råsockret skall dessutom på ett eller flera av Europeiska gemenskapens språk tydligt och med permanent skrift antecknas "Denna produkt skall raffineras innan den används som livsmedel". Den verksamhetsidkare som ansvarar för raffineringsprocessen skall bevara en kopia av detta intyg.

De verksamhetsidkare som ansvarar för transporten av råsockret och raffineringsprocessen skall på begäran för hälsoskyddsmyndigheten visa den bokföring och de andra intyg som avses ovan i 3 mom.

Denna förordning träder i kraft den 15 februari 1999.

Helsingfors den 5 februari 1999

**Republikens President
MARTTI AHTISAARI**

Minister *Terttu Huttu-Juntunen*

Nr 122

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om vissa av ministeriets beslut**

Utfärdat i Helsingfors den 2 februari 1999

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 2 b § förordningen den 17 oktober 1980 om Finlands författningssamling (696/1980), sådant detta lagrum lyder i förordningen av den 22 december 1993 (1364/1993):

Jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning har utfärdat följande beslut:

Beslutets rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
JSMb om vissa ersättningar enligt lagen om djursjukdomar och djurskyddslagen	2/VLA/1999	2.2.1999	15.2.1999

Beslutet har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings föreskriftssamling. Beslutet kan fås från jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning, Glogatan 4 A, 00100 Helsingfors, tfn (09)1601.

Helsingfors den 2 februari 1999

Avdelningschef *Jaana Husu-Kallio*

Äldre regeringssekreterare Ritva Ruuskanen

Rådets förordning 1255/97/EG; EGT nr L 174, 2.7.1997, s. 1

Nr 113—122, 2 ark

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINGFORS 1999